



Arrest

nr. 58 351 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 oktober 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 26 oktober 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 december 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 januari 2010.

1.3. Op 15 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te bezitten, een Koerd te zijn behorende tot de Selvani-stam, afkomstig uit Mosul in Centraal-Irak. U verklaart afkomstig te zijn uit de Karama-wijk. U zou sinds oktober 2008 gewerkt hebben in de Ghizlani-kazerne als hulpkok, samen met H.(...), uw chef en tevens buurman. Begin augustus 2009 zouden u en uw chef een eerste dreigbrief hebben gekregen waarin men jullie opdroeg het eten in de kazerne te vergiftigen. U zou deze aan de baas van de kazerne hebben getoond die u daarop geruststelde. Tien dagen later zouden u en uw chef echter opnieuw een dreigbrief hebben ontvangen waarin stond geschreven dat u de opdracht niet had uitgevoerd. Op 27 augustus zou uw chef, H.(...), bij hem thuis zijn vermoord. De dag nadien zou u opnieuw een dreigbrief hebben ontvangen, waarop uw oom u hielp een schuilplaats te vinden in "Hay Al-Mai". U zou daar zijn gebleven tot aan uw vertrek op 3 september 2009. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute kwam u op 25 oktober 2009 aan in België, waarop u de volgende dag een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielerelaas legt u uw originele nationaliteitsbewijs en identiteitskaart voor, alsook een kopie van een dreigbrief en verschillende medische attesten.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Vooreerst zijn er ernstige twijfels gerezen bij uw vertrek uit Mosul, Centraal-Irak, op het door u aangegeven tijdstip, namelijk in het najaar van 2009.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u op 25 januari 2010, kort na het gehoor op het CGVS, uw originele Iraakse identiteitsdocumenten voor, zijnde uw identiteitskaart (uitgevaardigd te Mosul op 8 april 2008) en nationaliteitsbewijs (uitgevaardigd te Mosul op 12 mei 2008). Blijkt echter na verificatie door de Federale Politie dat beide stukken een namaking betreffen en niet authentiek zijn (zie verificatieverslag dat werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). U heeft aldus getracht door middel van frauduleuze documenten de Belgische asielinstantie te misleiden. Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw persoonsgegevens en regio van afkomst aan te tonen, maar bovendien ondermijnt deze vaststelling uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens blijkt uit uw verklaringen dat u onvoldoende op de hoogte bent van de actualiteit en recente gebeurtenissen in Irak en meerbepaald in Mosul. Deze zijn zodanig fundamenteel dat aan uw verklaring dat u uw ganse leven in Mosul hebt gewoond en slechts minder dan twee maanden vóór uw asielaanvraag in België voor het eerst uw land heeft verlaten geen enkel geloof kan worden gehecht.

Zo kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u in 2003, dus op het ogenblik van de val van het Baatregime van Saddam Hussein, nog steeds in Mosul aanwezig zou zijn geweest. Zo verklaart u verkeerdelijk dat Mosul op 18 maart werd bevrijd en dat dit gepaard ging met veel bombardementen, geweld, schietpartijen en sterfgevallen. U gaf aan dat het zoals "oorlog" was (CGVS, p. 11). Uit informatie van het CGVS die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat Mosul viel op 11 april en dat dit niet gepaard ging met hevige gevechten maar integendeel allemaal relatief rustig verliep. Daarnaast kunt u evenmin duiden of Mosul vóór of na de hoofdstad Baghdad is gevallen (CGVS, p.12). Het betreft hier nochtans een historische gebeurtenis die u, zeker als Koerd, niet onopgemerkt en zonder enige belangstelling kan zijn voorbijgegaan. Dat u de zaken compleet anders voorstelt dan wat zich in werkelijkheid heeft afgespeeld kan enkel betekenen dat u op dit ogenblik niet in Mosul aanwezig is. In dezelfde context verklaart u, opnieuw verkeerdelijk, dat de laatste provinciale verkiezingen in 2005 plaatsvonden. Opnieuw is dit een tegenindicatie van uw aanwezigheid in Mosul gedurende de periode volgend op de machtswissel.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw verklaring als zou u in Mosul aanwezig zijn geweest op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Dient overigens te worden opgemerkt dat uw kennis over Mosul (situering gebouwen, correcte wegbeschrijvingen, kennis van de bruggen etc.) deze vaststelling niet kan ombuigen. Er wordt immers niet getwijfeld aan uw Iraakse nationaliteit, noch aan het feit dat u mogelijks afkomstig bent van Mosul en hier gedurende een bepaalde periode hebt verbleven, maar uw verklaringen laten niet toe om geloof te hechten aan uw verblijf aldaar tussen 2003 en 2009, het ogenblik waarop u zegt problemen te hebben gekend en te zijn gevlucht.

Daarnaast maakt u het evenmin aannemelijk te worden gevisieerd door een terroristische militie omwille van uw werk in de Ghizlani-kazerne te Mosul. Dient ten eerste te worden opgemerkt dat, rekening houdend met bovenstaande argumenten, aan uw tewerkstelling in Mosul sterk kan getwijfeld worden. Oppervlakkige verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo kon u weinig toelichting geven over H.(...), uw buurman, maar tevens de man waarmee u sinds oktober 2008

zou hebben samengewerkt. U kende zijn volledige naam niet (CGVS, p.13) en wist niet tot welke stam hij behoorde (CGVS, p.13). Dit is toch wel opmerkelijk aangezien u dankzij hem aan deze job was geraakt (CGVS p. 7), iedere dag met hem meereed naar het werk (CGVS, p.15), de hele dag met hem samenwerkte (CGVS, p.14) en door hem werd uitbetaald (CGVS, p.8). Verder legt u eveneens oppervlakkige verklaringen af over uw functie en werksituatie. U verklaart dat de kazerne zodanig beveiligd is dat "zelfs vogels er niet kunnen vliegen" en dat iedereen die binnengaat elke dag wordt gecontroleerd (CGVS, p. 7). Toch zou u zelf bij het betreden van de kazerne nooit zijn gecontroleerd en had u evenmin een badge nodig omdat u samen binnenging met uw chef (CGVS, p.7). Dit is toch wel merkwaardig daar u zelf eerder aanbracht dat de controle in de kazerne uiterst streng was. Bovendien was u niet in staat namen te geven van andere personen die in de kazerne werkten. U zou vele militairen en andere werknemers hebben opgemerkt maar zou met niemand contact hebben gehad (CGVS, p.14). Deze uitleg kan absoluut niet overtuigen omdat u er al sinds oktober 2008 tewerkgesteld was en u zelf aangeeft dat het om een zeer grote kazerne ging (CGVS, p. 14). Ook in verband met uw concrete werk als hulpkok komen uw verklaringen weinig geloofwaardig over. U stelde dat u samen met uw chef H.(...) voor 400 personen moest koken. Op de vraag of jullie dit dan wel met twee personen rond kregen, antwoordde u vrij laconiek dat zoiets niet moeilijk is, dat u enkel een grote pan moest vullen met water en zout (CGVS, p. 14). De wijze waarop u de zaken voorstelt komt dan ook hoogst simplistisch en bijgevolg weinig doorleefd noch waarachtig over.

Daarnaast blijken uw verklaringen betreffende de bedreigingen die u van de terroristische organisatie 'Firqat Al-Mawt' ontving uiterst vaag. Zo kon u vooreerst geen duidelijke toelichtingen geven over deze terroristische organisatie. U verklaarde alleen te weten dat als ze u iets zeggen en als u dat niet doet, zij u dan vermoorden, u kende geen leider en wist niet waarvoor zij staan (CGVS, p.14). Toen u werd gevraagd of u nadien nog navraag heeft gedaan over deze groepering, gaf u enkel een nietszeggend antwoord (CGVS, p.17). Bovendien is het uiterst merkwaardig dat u de inhoud van de derde dreigbrief, waarvan u trouwens een kopie voorlegt, weinig tot niet kan weergeven. U verklaart hierop niet te kunnen lezen (CGVS, p.16). Dit is echter niet afdoende daar u zich op zijn minst kon laten informeren over de inhoud van deze brief die mede aanleiding heeft gegeven tot uw vlucht. U had u deze brief, hetzij thuis in Irak, hetzij hier in België, kunnen laten voorlezen. Het gegeven dat u dit nagelaten heeft (CGVS, p.16), getuigt van een zeer nonchalante en ongeïnteresseerde houding jegens uw vermeende problematiek en dit brengt opnieuw de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig in het gedrang. Deze nonchalante houding wordt verder bevestigd door de vaststelling dat u zich nooit heeft afgevraagd of er in die zes dagen dat u was ondergedoken nog bedreigingen waren geuit of terroristen waren langs geweest op zoek naar u. Ook na uw vertrek heeft u zich hierover niet meer geïnformeerd (CGVS, p.16-17). Dit gegeven doet verder afbreuk aan de ernst van uw bewering te worden gezocht door terroristen.

De door u neergelegde documenten, nl. een kopie van een dreigbrief en diverse medische attesten, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Door het neerleggen van frauduleuze identiteitsstukken kan u niet aantonen dat u de persoon bent op wie de door u voorgelegde documenten - overigens enkel kopies - van toepassing zijn.

Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door de medische attesten die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 636 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

Uit wat voorafgaat kan gezien het niet aannemelijk karakter van uw afkomst en verblijf in Mosul tot 2009 bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art.1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, zoals boven vastgesteld blijkt dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw aanwezigheid in Mosul op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van preciese identiteit, van uw juiste regio van herkomst, van uw recente verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide eerste verwerende partij, met name *"De Belgische Staat, meer bepaald de federale regering, vertegenwoordigd door de Eerste Minister, voor wie optreedt de Minister van Migratie en asiel"*, niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

2.2. Waar verzoeker in fine vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, de bestreden beslissing te vernietigen en in ondergeschikte orde zijn dossier opnieuw te laten onderzoeken door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen volgt. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij coherente verklaringen heeft afgelegd die niet in strijd zijn met de algemeen bekende informatie zodat men dient vast te stellen dat zijn vrees voor vervolging gegrond is. Hij meent dat, indien nog twijfel zou bestaan over de geloofwaardigheid van zijn relaas, toch moet worden aangenomen dat er voldoende elementen zijn die kunnen rechtvaardigen dat hem ten minste het voordeel van de twijfel moet worden toegekend. Verder onderneemt verzoeker een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door hem ter staving van zijn asielaanvraag voorgelegde identiteitsdocumenten, zijnde zijn identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, een namaking betreffen en niet authentiek zijn, (ii) hij onvoldoende op de hoogte is van de actualiteit en recente gebeurtenissen in Irak en meer bepaald in Mosul en de lacunes in zijn kennis zodanig fundamenteel zijn dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij zijn ganse leven in Mosul heeft gewoond en slechts minder dan twee maanden voor zijn asielaanvraag in België voor het eerst zijn land heeft verlaten, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iii) hij evenmin aannemelijk maakt te worden geviseerd door een terroristische militie omwille van zijn werk in de Ghizlani-kazerne te Mosul omdat hij oppervlakkige verklaringen aflegt over zijn chef, zijn functie en zijn werksituatie, zoals uitvoerig wordt toegelicht, zodat aan zijn tewerkstelling sterk kan worden getwijfeld, en daarnaast zijn verklaringen betreffende de bedreigingen die hij van de terroristische organisatie 'Firqat Al-Mawt' ontving uiterst vaag zijn, hij de inhoud van de derde dreigbrief – waarvan hij trouwens een kopie voorlegt – weinig tot niet kan weergeven en hij zich nooit heeft afgevraagd of er in de zes dagen dat hij was ondergedoken nog bedreigingen waren geuit of terroristen waren langs geweest op zoek naar hem en hij zich hierover ook na zijn vertrek niet meer heeft geïnformeerd, (iv) de door hem neergelegde documenten, namelijk een kopie van een dreigbrief en diverse medische attesten, bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen vermits hij, door het neerleggen van frauduleuze identiteitsstukken, niet kan aantonen dat hij de persoon is op wie de voorgelegde documenten – overigens enkel kopieën – van toepassing zijn en (v) de door hem aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

3.3. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de asielzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54), wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

3.4. Met betrekking tot de authenticiteit van zijn identiteitsdocumenten, stelt verzoeker dat deze documenten door de bevoegde Irakese autoriteiten werden afgeleverd volgens de Irakese wetgeving. Indien de afgeleverde documenten niet authentiek zouden zijn, hetgeen verzoeker betwist, kan men hem dit gebrek aan authenticiteit niet verwijten. Verzoeker wijst erop dat de Irakese staat gedurende een ruime periode wanorde gekend heeft omwille van de oorlog. Het is volgens verzoeker dan ook niet uitgesloten dat de oorlog de administratieve werking van de Staat negatief beïnvloed heeft, met problemen van de conformiteit van de afgeleverde documenten tot gevolg.

De Raad stelt vast dat verzoeker blijft volharden in zijn bewering dat de door hem neergelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs wel degelijk authentiek zijn. Hij brengt evenwel geen enkel concreet element bij ter weerlegging van de resultaten van het authenticiteitsonderzoek gevoerd door de Federale Politie doch beperkt zich tot het louter betwisten van de vaststellingen die in het verslag hiervan, waarvan kopie werd gevoegd aan het administratief dossier, zijn terug te vinden. Dergelijk verweer is niet afdoende om de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt, te weerleggen of te ondergraven. Voor het overige poneert verzoeker eenvoudigweg dat hij de legale weg gevolgd heeft en het hem daarom niet kan worden verweten indien de documenten afgeleverd door de Irakese administratie niet authentiek blijken te zijn. Het louter a posteriori stellen dat dergelijke frauduleuze documenten, die neergelegd zijn met de intentie zijn vluchtrelaas te ondersteunen, zijn geloofwaardigheid niet kunnen aantasten omdat hij ze niet zelf opstelde, is evenwel niet ernstig. Dat verzoeker zich ter adstructie van zijn beweerde identiteit en afkomst bedient van vervalste identiteitsdocumenten, werpt een smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

3.5. Wat betreft zijn kennis van de actualiteit en de recente gebeurtenissen in Mosul, meent verzoeker dat zijn recente afkomst uit Mosul niet kan betwist worden louter en alleen omdat hij geen juist antwoord zou hebben gegeven op enkele vragen. Hij voert aan dat rekening dient te worden gehouden met het feit dat de gestelde vragen betrekking hebben op feiten die van enige tijd geleden dateren. Gelet op de chaotische toestand die de meeste Irakezen hebben gekend, is verzoeker van oordeel dat men niet kan verwachten dat hij zich de chronologie van de val van Mosul evenals de juiste datum ervan herinnert. Wat de datum van de laatste provinciale verkiezingen betreft, betoogt verzoeker dat de Irakese burgers vrij zijn om al dan niet te gaan stemmen en ieder mens ook vrij is te kiezen om al dan niet belang te hechten aan de verkiezingen. Men kan dan ook niet verwachten dat iedereen de datum van de verkiezingen onthoudt en het feit dat hij de juiste datum van de provinciale verkiezingen niet kent, betekent niet dat hij op het moment van deze verkiezingen niet in Mosul aanwezig was, aldus nog verzoeker.

Met dergelijke argumentatie slaagt verzoeker er geenszins in aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die de lacunes in zijn kennis over de machtswissel in Mosul kunnen vergoelijken. De Raad benadrukt te dezen dat van een asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij belangrijke gebeurtenissen, zoals de val van Mosul, in de tijd kan situeren vermits kan worden verwacht dat dergelijke gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan indien verzoeker deze persoonlijk zou hebben meegemaakt en beleefd. De Raad wijst erop dat de bevrijding van Mosul geenszins een "fait divers" was maar wel een historisch gebeuren. Het betrof immers een ware omwenteling in de geschiedenis van een land dat gebukt was geweest onder de decennialange dictatuur van Saddam Hussein en zijn Baathpartij. Dat verzoeker omtrent een dergelijke gebeurtenis, die hij als jonge volwassen Koerd van dichtbij zou beleefd en ervaren hebben, geen duidelijke en correcte verklaringen kan afleggen en niet kan duiden of Mosul voor of na de hoofdstad Bagdad gevallen is, hij

verkeerdelijk stelt dat Mosul op 18 maart werd bevrijd, dat dit gepaard ging met veel bombardementen, geweld, schietpartijen en sterfgevallen, en dat het oorlog was, ondermijnt volledig zijn bewering als zou hij op het ogenblik van de val van het Baathregime in Mosul aanwezig zijn geweest. Voorts acht de Raad het onbegrijpelijk dat verzoeker er niet in slaagt het correcte jaartal te geven van de laatste provinciale verkiezingen die in Mosul hebben plaatsgevonden. Nochtans vonden deze plaats in het jaar van zijn beweerde vertrek uit Irak, i.e. 2009. Zelfs al hecht verzoeker zelf geen belang aan verkiezingen, dan nog is het niet plausibel dat hij zich niet zou herinneren dat er slechts een paar maanden voor zijn beweerde vlucht verkiezingen georganiseerd werden. Dit klemmt des te meer gezien het belang van deze verkiezingen en de aandacht die er, ook in de Irakese media, aan werd besteed. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat ook deze vaststelling een tegenindicatie vormt van verzoekers voorgehouden aanwezigheid in Mosul gedurende de periode volgend op de machtswissel.

In zoverre verzoeker nog stelt dat zijn recente afkomst uit Mosul niet kan betwist worden louter en alleen omdat hij geen juist antwoord zou hebben gegeven op enkele vragen, wijst de Raad erop dat het niet zo is dat ieder onjuist antwoord op een kennisvraag op zich leidt tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, maar wel de totaliteit van onwetendheden, vaagheden en flagrant foutieve antwoorden op essentiële kennisvragen met betrekking tot de veiligheidssituatie de laatste jaren.

3.6. Betreffende de motivering van de bestreden beslissing als zou hij oppervlakkige verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot zijn werk en zijn werkgever, wijst verzoeker erop dat hij tijdens zijn interview diverse informatie heeft gegeven over zijn werk, zijn werkgever en zijn werkomgeving, welke informatie strookt met de werkelijkheid. Verzoeker meent dat de kennis van de volledige naam en de stam van zijn werkgever niet als een evidentie kan worden beschouwd, zelfs indien de werkgever zijn buurman is, zodat uit het loutere feit dat hij niet over deze kennis beschikt niet kan worden besloten dat hij niet als hulpkok in de kazerne heeft gewerkt. Met betrekking tot het veiligheidssysteem van de kazerne, is verzoeker van oordeel dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid tussen de beveiliging van de kazerne en het feit dat hij zonder badge binnenging. Hij herhaalt dat de bewakers de heer H. heel goed kenden en vertrouwden. Het feit dat verzoeker voor H. werkte en ze altijd samen naar binnen gingen maakte het mogelijk dat hij zonder badge naar binnen kon gaan, aldus verzoeker.

Dergelijke uitleg kan niet in het minst overtuigen. De Raad acht het, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet plausibel dat verzoeker, die beweert sinds oktober 2008 samen te hebben gewerkt met zijn eigen buurman, dankzij wie hij aan zijn job geraakt was, met wie hij elke dag meereed naar het werk, met wie hij de hele dag samenwerkte en door wie hij werd uitbetaald, over deze persoon niet meer toelichting kan verschaffen dan louter zijn voornaam. Verzoekers vage en oppervlakkige verklaringen in dit verband ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van zijn tewerkstelling – welke hij overigens evenmin met enig begin van bewijs staakt – en bijgevolg tevens van zijn asielrelaas dat hiermee onlosmakelijk verbonden is.

De Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige zijn beweringen dat hij zonder badge de kazerne naar binnen kon gaan herhaalt. Het louter herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen is evenwel niet dienend om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Voorts onderneemt verzoeker niet de minste poging om de motivering dat het ten zeerste merkwaardig is dat hij niet in staat is namen te geven van andere personen die in de kazerne werkten waar hijzelf ruim een jaar aan de slag zou zijn geweest, te verklaren of te weerleggen. Tevens gaat hij voorbij aan de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de wijze waarop hij het werk in de keuken van een kazerne van 400 man voorstelt als zeer simplistisch en weinig doorleefd overkomt. De motivering dienaangaande blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

3.7. Tot slot argumenteert verzoeker, aangaande de dreigbrief, dat hij niet diende te weten over welk type organisatie het ging of wat hun doelstelling was om zich bedreigd te voelen. Hij wijst erop dat het bestaan van terroristische groeperingen in Irak algemeen bekend is, alsook het feit dat deze groeperingen aanslagen plegen. Gelet op het duidelijke verband tussen de bedreiging van de terroristen en de dood van zijn chef, voelde hij zich genooddaakt om te vluchten, aldus verzoeker.

Dit verweer kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Van iemand die de ingrijpende beslissing neemt om zijn land van herkomst te verlaten, kan naar het oordeel van de Raad redelijkerwijs worden verwacht dat hij op zijn minst tracht informatie te achterhalen over de groepering die hem bedreigt, al was het maar om zijn eigen situatie beter te kunnen inschatten en te beoordelen. De vaststelling dat verzoeker

na de dood van zijn chef geen navraag heeft gedaan over de organisatie Firqat Al-Mawt en hij zelfs de inhoud van de derde dreigbrief – nochtans de directe aanleiding voor zijn vlucht – niet kan weergeven en hij deze brief nooit heeft laten voorlezen, wijst zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing op een nonchalante en ongeïnteresseerde houding van verzoeker jegens zijn problematiek en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

3.8. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit niet aantoont, en hij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Mosul, Centraal-Irak, kan hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS